

чаянитѣ викове на жителитѣ на Ески-Загра и на вдовицитѣ на Карлово, сж прѣсни още въ памяття на всички, и че слѣдователно, не ще има нужда да си иматъ особенъ тълкувателъ за да представя нуждитѣ и желанията имъ предъ Високото Събрание.

Берлинский Конгресъ се свърши, и Българетѣ, очудени отъ неправдата, която имъ се отпрати, се виждатъ принудени да повдигнатъ гласа си за да искажатъ дълбоката скърбъ, която резултатътъ на Конгреса имъ причини.

Не принадлежи намъ да издирвами причинитѣ по които Силитѣ сж счели за нужно да направятъ измѣненіята, които сж направили въ Санъ-Стефанский Трактатъ; но неправдата, която ни се прави е толкова голѣма, и опасноститѣ, съ които тѣзи измѣненія застрашаватъ спокойствието на Истокъ и мира на Европа сж толкова очевидни, щото ние си позволяваме да прѣдставимъ възраженията и да изложимъ желанията, които тѣ възбуждатъ въ единъ злощастенъ народъ.

Берлинский Трактатъ раздѣля България на три части, съ три разни правления, и по този начинъ распокъсванието на отечеството ни става фактъ. Българетѣ, които презъ дългитѣ вѣкове на робуванъето си, сж имали поне утѣшението да бждатъ съединени, не могатъ да гледатъ като едно подобрѣвание на състоянието имъ даването на нѣкаква-си свобода въ замѣна на единството имъ, което, споредъ новий редъ на работитѣ въ Истокъ, става сега едно желание за осъществление.

Както сж страдали заедно, Българетѣ искатъ и заедно да бждатъ свободни. Тѣхното стремление за